

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713328704/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Jeg er ei nogen Stud, despærrer!
„Min fader gif paa to, min Moder ligesaa,
„Og til min Dødedag, vil Gud,
„Skal jeg deri dem ogsaa slægte paa;
„Jeg stanger ingen Mand; jeg trygger aldrig Drøv;
„Jeg er en Bonde, fød i Demmeløv;
„Mit Navn er Jeppe; denne sin Krabal,
„Som staaer paa fire ved min Side,
„Har snydt mig, og skal sælges til Soldat;
„Han synes ikke Standen just at lide;
„Men Kongen ganske vist vil selv bifalde Dommen:
„Ham vil jeg tale med, og derfor er jeg kommen.“

„Tys!“ tænkte Sveitseren, „jeg lugter Luntten nu —
„Du med din Hund vil op til Kongen, siger du?
„Got! men den fjerde Part, af hvad dig bydes der,
„Skal være min; hvis ikke, bliv kun her.“

Vor Jeppe gav sin Haand og Eed derpaa;
Og Sveitseren lod ham og Hunden gaae.

De gif af Trapper op, de gif af trende der.
En Kammerjunker (det var den Gang Mode;
Men alt forandres paa vor løierlige Klode!)
Stod ved Monarkens Dør, og skildred i Gevær.
Med ham kom Jeppe ligerovtis,
Som før med Sveitseren, tilrette;
Og fik Tilladelse for den bevidste Ppris
Sog Been i forgemaffet ind at sætte.

Der stod han med sin Hund, og saae
Paa Billeder, og Støtter, og deslige,
Som i det forgemaff har funnet staae,
Men stod der neppe, sandt at sige.